

Vandaag krijgen we af en toe regen. Maar het zijn telkens korte regenbuien. We doen onze regenkledij niet aan maar schuilen wat onder bomen of een afdakje.

In Bayonville-sur-Mad zijn we juist op tijd aan de gemeentelijke wasplaats om er te schuilen. Er volgt immers een lange plensbui. Daar we nog niet de gelegenheid hebben gehad om ons te wassen doen we hier onze was en onze plas.

Het zijn grote waterbakken. Je kunt er u ook scheren en er zelfs in zwemmen maar van dit laatste zijn er geen foto's. De plensbui duurt langer dan verwacht. Als het eventjes wat minder is lopen we een honderdtal meter verder naar de plaatselijke herberg.

We kunnen er wat drinken en de uitbaatster maakt voor ons ook een bord frieten klaar met wat worst. We vragen aan de plaatselijke klanten of zij geen abri, schuurtje of iets dergelijks weten waar we zouden kunnen slapen. Een vriendelijke man gaat onmiddellijk voor ons iets zoeken. Een half uurtje later komt hij terug met de mededeling dat hij hier ter plaatse niets heeft kunnen vinden maar dat hij iets verder een oud boswachtershuisje weet staan dat altijd los is. Het ligt niet ver van de GR 5 maar hij zal er ons naartoe brengen met zijn wagen. Ter plaatse merken we echter dat het huisje helemaal geen optie is. Het lekt er langs alle kanten en het is er vuil. We bedanken de brave man voor het aanbod maar eens hij weg is zoeken we toch terug maar een plaatsje iets verderop in het bos.

Voor we vertrokken in Bayonville-sur-Mad heeft Leo nog een paar flesjes wijn gekocht bij de plaatselijke bakker. Voor het slapen gaan hebben we deze flesjes uiteraard geledigd.

Zondag 7 augustus 2011

- Van : Bayonville-sur-Mad 215 m
- Naar : Montauville 217 m
- Afstand : 23 km
- Stijgen : 588 m
- Dalen : 642 m
- Duur : 8 uur

Het heeft deze nacht flink geregend maar als we 's morgens opstaan is het terug mooi weer.

We krijgen zicht op Onville dat in 1650 een belangrijke wisselplaats was voor postkoetsen. Op deze zonovergoten kalkplateaus wisselen vochtige zones af met dichte bossen van beuk, eik, naaldhout, haagbeuk, hazelaar en zelfs lorken. In deze buurt zijn er ook een twintigtal soorten orchideeën die allerlei vlinders aantrekken.

Op de achtergrond zien we hoog boven de Moezelvallei het dorpje Prény dat eveneens op onze route ligt.

Bospaden en veldwegen wisselen elkaar gestaag af. Voor de tijd van het jaar zijn het frisse temperaturen maar voor een wandelaar is dit eerder een voor- dan een nadeel. We komen in het dorpje Prény waar de TGV op 03/04/2007 om 13.00 uur precies het wereldrecord snelheid door een trein op zijn naam heeft gezet met een snelheid van 574,8 km/u.

Op het hoogste punt van het dorp domineren de restanten van de meest imposante burcht van de streek dat voor het eerst vernoemd werd in een akte uit 962. Ooit lag het dorp volledig binnen de muren van deze formidabele vesting met 19 torens, vijf poorten en een oppervlakte van maar liefst 4,5 ha. De site is nu privébezit maar de GR 5 loopt er wel doorheen.

Prény werd van 1914 tot 1918 bezet door de Duitse legers. Tijdens de bevrijding werd er heel wat schade aangericht aan de burcht door Amerikaans artillerie.

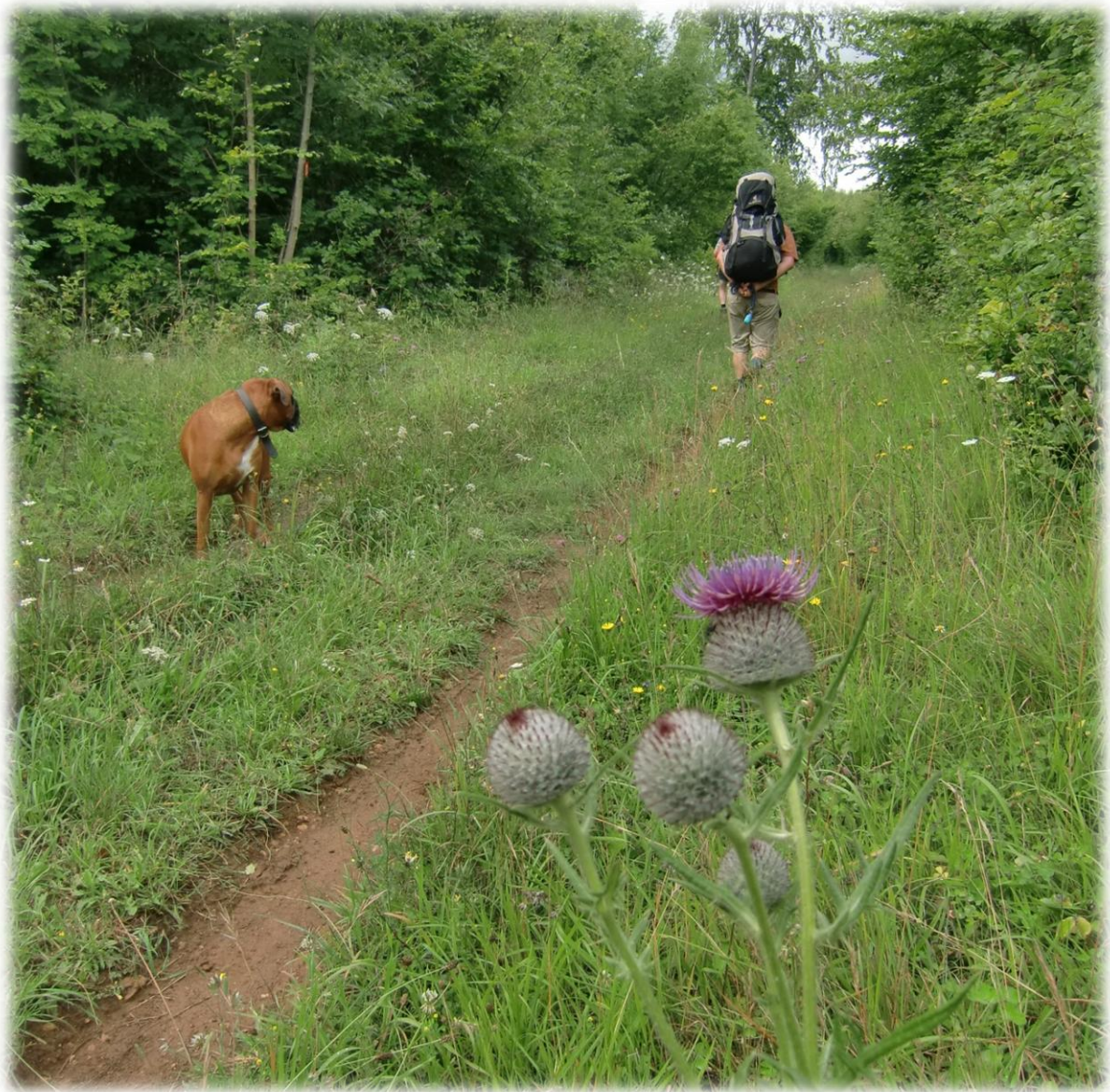

Regelmatig lopen we langs grote velden met zonnebloemen. Alleen jammer dat de bloemen allemaal hun kop laten hangen door gebrek aan zon. Het is een eenjarige plant die tot drie meter hoog kan worden. De bloem draait mee met de zon. De bloem wordt vooral gekweekt voor de pitten die veel olie bevatten.

Onze tocht eindigt vandaag aan het oude boswachtershuis “Père Hilarion” dat nu dienst doet als gîte. De gîte is echter geheel afgehuurd door een familie die er een feestje heeft. Maar we zijn welkom en we mogen onze tentjes op het gazon zetten. Het feestje zou om 20.00 uur gedaan zijn zodat we een goede nachtrust tegemoet kunnen zien.

Aan de gîte is een eeuwenoude bron. Het is er altijd druk. De plaatselijke bevolking komt hier hun drinkwater halen. Dit zou veel beter zijn dan flessenwater. In de naburige dorpen zou je zelfs geen flessenwater kunnen aankopen omdat niemand het water koopt. De temperatuur van het water van de bron heeft steeds dezelfde temperatuur, 6° C. In de winter is er iets meer debiet door de sneeuw.

We worden goed verwend door de feestende familie. Ze geven ons meteen een tafel met een bank. Ze zijn fier met onze aanwezigheid. De familie bestaat immers uit Fransen, Duitsers en Luxemburgers. Met ons erbij komen er nog twee nationaliteiten bij, één Nederlander en twee Belgen.

Bij een feestje in Frankrijk hoort natuurlijk ook een spelletje “petanque”. Volgens Henk is het geen “petanque” dat ze spelen maar “jeu de boules”.

Maandag 8 augustus 2011

- Van : Montauville 217 m
- Naar : Liverdun 252 m
- Afstand : 33 km
- Stijgen : 573 m
- Dalen : 716 m
- Duur : 10 uur

Henk is al om 04.15 uur opgestaan. Hij vertrekt zo vroeg omdat hij nog de trein van 13.20 uur wilt halen om naar huis terug te keren. Ludwig en Leo vertrekken ettelijke uren later en vertrekken pas morgen huiswaarts.

We zijn nog maar pas op pad of we passeren een militair kerkhof waar maar liefst 13.000 soldaten begraven liggen. Het zijn zowel Franse, Duitse, Poolse, Servische en Russische soldaten die er begraven liggen. De waanzin van de oorlog.....

We krijgen terug zicht op de Moezel. De Moezel loopt door Luxemburg, Frankrijk en Duitsland. Ze ontspringt bij de Col du Bussang in de Franse Vogezen op 735 hoogte en mondt na 544 km bij Koblenz uit in de Rijn.

We komen in de bovenstad van Liverdun. Het oorspronkelijk versterkte middeleeuwse stadje ligt heel schilderachtig op een vooruitspringende rots in een bocht van de Moezel.

Voor onze laatste overnachting maken we gebruik van de camping in Liverdun. Morgenvroeg keren we huiswaarts met de trein. In zes stapdagen hebben we 173 km afgelegd en zowat 4.000 m gestegen en ongeveer evenveel meters gedaald.

Ludwig : benaltijdweg@gmail.com

Henk : info@houthandeljansen.nl

Leo : lisbeth.renard@pandora.be

Foto's : Henk en Ludwig

Tekst : Ludwig